سلسلہ تصوف نمبر (۱۸۸)

پنجابی

سوہنی مہینوال
ہاشم شاہ

جس کو
اللہ والے کی قومی دکان کے مالک ملک چنن دین خلف ملک فضل الدین گکھڑ نقشبندی مجددی

تاجر کتب قومی
منزل نقشبندیہ
کوچہ ککےزئیاں ——— بازار کشمیری
لاہور نے

نہایت محنت اور تجسس سے فراہم کر کے آشنایان طریقت و واقفان رموز حقیقت
و دریائے توحید و اہل تصوف کے جانثاروں
کیلئے

پرنٹنگ پریس لاہور میں اہتمام ... چھپوایا

تصنیفات حضرت ہاشم شاہ صاحب - دریائے حقیقت یعنی دوہڑے ہاشم شاہ - دریائے معرفت یعنی سی حرفی ہاشم شاہ
۱/ ۳/

بار اول

قیمت ۱ر

۶۸۶

قصہ سوہنی مہینوال ہاشم شاہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

اول نام دھیاواں اُس دا جِن اِہ جگت اپایا
تھماں میخ زنجیراں باہجوں دھرت اکاس ٹکایا
بن تن پیر مصالحوں محنت بن ہتھیار بنایا
ہاشم دیکھ اجیہا صاحب تیں کیوں عشق بھلایا

اِک توں چار پہوئی چوہدہ دوہاں جو خلقت سیاری
اِک اِہ وچ جیہا ہر گز صورت صفت نیاری
بے رنگی لکھ رنگ سنگار رچی گلزار پیاری
ہاشم جلوہ ذات اسے دی نوری خاکی ناری

ہے ذات مکانوں جیوں حس ہواؤں خالی
اوہ بھی ویکھ نہ عشقوں خالی جو ہر شئے دا والی
پر توں سمجھ سنبھاریں عاقل ایہ گل سمجھن والی
ہاشم ویکھ کنیتی نادوں خلقت حکمت عشق سکھالی

جد ایہہ آتشاں مرد عشق دی کیہ خیال پکھاتی
تاں ایہہ شوق پیا وچہ دل دے کرے محنت دیہراتی

اکدن شوق سمیں جگہ ئیں مٹھیاں وچہ مسیتی
سوہنی تے مہینوال بناؤ نال اُنہاں جو بیتی

تائیں سُنی سُنائی حالت پیا دو بیلوں کرکے
مشکل پہنچ اُنہاں تک ناہیں ہم ندی وچہ ترکے

تلا نام نگرزی رگ آہا نیک ستارے
اُستاکار کری گل کوئی گر تصویر اُتارے

شہرت شہر کو جس پیا تول لے ورن بناوے
ہر ہر دیس ولیسوں بلکوں لین سوداگر آوے

آپنے خویش قبیلے اندر سی اُس دی سرداری
تلا نام جو فقیر روشن دانشمند بھاری

دولت تے مراتب والا کھوہی باغ سیواتی
سوہنی نام ہوئی اک بیٹی پائی اوس حیاتی

درد منداں دی صفت محبت وضح صحیح کر جاتی
ہاشم درد منداں دی حالت لکھے سدا رنگ ارزاتی

یاراں درد منداں فرمائش نال محبت کیتی
ہاشم کون کو ٹھاؤں آہی کنے نہ ظاہر کیتی

آکھی نال اُنہاں جو ورتی شوق دے وچہ دھرکے
ہاشم ملن مجال شہیداں جو ملیا سو مرکے

سی گجرات شہر وچہ سد اجھناؤں ندی کنارے
ہاشم نیک زمانے اندر شاہجہان دے وارے

چینے چشم بلوری کو لعل اُٹل دھیرا پاوے
اپنی کاریگری وچہ ہاشم افلاطون کہاوے

شہر تے کاریگراں وچہ ہو کاریگر بڑا اعتباری
ہاشم ذات نہ گوت کسے دی حق تیئیں پیاری

اک لاولد جیویں خار رہی غمی دن راتی
ہاشم دردوں کوئی نہ خالی بات صحیح کر جاتی

باراں برس ہوئے جد سوہنی سنبھلی ہوش جوانی
چج آچار کسے وچ چرخہ زینت زیب زنانی
روشن رنگ ہوا ہر کولوں جیوں چن جوبن آسمانی
ہاشم جان کوئی دم لاہا پاوے حسن جوانی

آکھی پھیر حقیقت گلی منگی جویں ماہی
پر ہن مہینوال حوالت کہنوں وس گواہی
آہا کون کتھا ہوں کیونکر پیا عشق دی پھاہی
ہاشم پہل اٹھائی جیونکر اوکھ نویں تباہی

آہا مرد سوداگر زادہ ذاتوں مغل بیچارا
دلی تخت شہر نوں ٹریا تجیا بلخ بخارا
کابل جھنگ سیالاں وچ دے پھر آ تخت ہزارا
ہاشم آن لتھا گجراتے چندل گھاٹ کنارا

نہسی ایڈ کوئی خرخواری مد بدر تمامی
اک سوار آہا دو دو خدمتگار مدامی
صاحب حسن سیلا عاقل کیتے طرف خامی
بہتے وزر ہاشم کرکے طلب آامی

آہا نام ہیندے مرزے عزت بیگ قدیمی
مہینوال بنایا لوکاں اندر وقت نیمی
ڈگیاں کوں بلاوے کیونکر حرمت نال حلیمی
ہاشم ذات بیبی اندر ہے مروت رحیمی

اکدن جد تکار پیالا اُس خرید ہزاروں
خاوند پاس گیا لے تحفہ دلی شوق پیاروں
دیکھ حیران ہویا سوداگر باہر صفت شماروں
ہاشم خوب بنی استادی اُس دنا کار گھیاروں

دل وچ شوق ہویا اُٹھ ٹریا تھاں مکان جاننے
گلا نام صحیح کر شہر پہوتا اوس دکانے
سوہنی نظر پئی اُس تھاؤں ماہن رو ہٹکانے
گھائے عشق تماچا ہاشم مڑیا وانگ نشانے

آیا پھیر ٹکانے اپنے ہوش پریشن بچارا
کھُلی ہوش پیا وچ حیرت کیتا عشق پسارا
نیند بھکھ گئے ہتھوں یادوں خویش قبیلے
برہوں آن وٹائی صورت نین لہو رنگ پیلے
کر کے خیال بنے جس مطلب حیلا فکر اُٹھایا
خدمتگار گئے اُٹھ نالوں عاجز عشق بنایا
ویچے آن بازار پیالے جائے لین دکانے
باباں نال کرے گھمیار اے کہندا نظر نشانے
صبر آرام آوس گزریا ہجوں اوس ٹکانے
چوتھے دی جیہڑے دیوے وچ صنعت نہیں تماشا پچھانے
بھلی گئی گواتی اُس نوں خوبی تے وڈیائی
دُنیا یار کریندا ناہیں مطلب وار لوکائی
چاہوں دام چلاوے پھر کے دام ہتھے نہ تھیلے
کیکر ساک وڈیرے اُس دے مرے راہ بخیلاں ملے

دلی تخت شہر نوں ٹھٹھہ یا بخیاں بلخ بخارا
ہاشم سید کتابوں عقلوں ہوں سچ تھیں نیارا
لکھ لکھ فکر دلیل اُٹھاوے ہارے لکھ کت حیلے
ہاشم راہ نہ پاون شکل حیلے باجھ وسیلے
کوٹ وچ لیا کجھ میں شوکت شان وٹایا
ہاشم جام فروشی کرنی لایا عشق دکھایا
جام فروشن ہاری نکے دیکھے دین بہانے
ہاشم عشق کھڈاوے آپے مڑاں مکر زنانے
مڑ مڑ پھیر اون جا بزار کہہ کجھ عیب دکھانے
ہاشم آن بنیا اُس دی کیاں ہوکی وچ چن جانے
دیکھ ہار رہے جگ ساہا بیاں ٹھیک سنائی
ہاشم آن بنی گل گردے ناکر بات پرائی
جان اوہ خرچ گئی ہو پوچھی کجھ تدبیر چلے
ہاشم نیش حاوس کائی بعضے قصے ہوون اوتے

عاجز آہی ہویا دکھیارا صبر آرام نہ آوے
چاکر نال رہیا گھمیاراں مہیں چار لیاوے
نازک ناز پروردہ سکھیا مہیں چار نہ جانے
رو رو یاد کرے دن راتیں پچھلے وقت وہانے

مہیں روز چگاوے چھیڑے بیلے پھرے کاہی
راتیں نیند آرام نہ آوے دنے رہے نت راہی
آہیں بھرے تے غم کھاوے پیوے خون جگر دا
عاجز آن مصیبت پھسیا پنچھی وچ شہر دا
مہیں نال رہے نت پھردا رات پئی گھر آوے
ساری رات گنیندیاں تارے رو رو نال وہاوے
اٹھے پہر اندیشہ محنت خوشی نہ آرام بھوا
توری رنگ ہویا تن پنجر گیا گمان ہوا
رہوں جاگ جوگا ون مہیں پئی تے ورجوانا
نازک بدن نہ ہووے دکھیارا بیٹھا دین سگانا

دل نوں روگ لگا اٹھ داہڑا حکمت پیش نہ جاوے
ہاشم عشق غرض نہ چھڈدا خاک اڈیاں پچھاوے
کیتا عشق نمانا کر کے پالی زور دھگانے
ہاشم راہ عشق دا مشکل ہک ہک چھٹ تھکانے

مہینوال کہے جگ سارا گھمیاراں دا ماہی
ہاشم جان چھڈاون مشکل تنی قید پچھاہی
رو رو پیر کہے دل گھایل زخمی وصل ہجر دا
ہاشم شوق دیوانہ کیتا مگر مہیں دے پھردا
دیکھے آن سجن نوں جیوے سچ پیوے کھاوے
ہاشم پیچ چھپائی سوناں کوئی کوئی سکھ پاوے
پھر کس طرح نبھ آوے رہتے تن وچ زورا
ہاشم عشق قدیم قصائی ظالم آدم خورا
ودھ ودھ شیر ببر اک جنہاں دی کھڑے کلیجوانا
ہاشم کار ربی اوہ عاجز رووے بیٹھ دیوانا

باہر کرن مزا خاں پالی رہندے چوپانا بھردا
گھر آوے تے گھر دا کوئی آدر بھاؤ نہ کردا
عاجز دیکھ سبھو جگ اُسنوں پچھاہاں دھردا
ہاشم جان جگت وچ درزور جوانی زردا

نہیں بہت چوگاون مشکل عاجز ہویا نمانا
ہٹیاں بھیر محال دسیوے رہجن دل جانا
نہیں ہاں وچ وسیلہ اُس دا کوئی نہ ہوڑ ٹکانا
ہاشم ہور نہیں وچ دنیا عاشق جیڈ نمانا

جسنوں ہور کسینوں ہندا آن کوئی دکھ بھارا
گھر دردے وندا اوہ اُس دا ترس کرے جگ سارا
عاشق دیکھ جو بیچ جہیع دکھ دا کردا عشق پسارا
ہاشم لوک تیویں تیوں دشمن روگ کہیا ہتھیارا

ایسے عالی آزاری دل نفس بھرا بار اُٹھائی
ڈردا ایس جہاں نوں اپنا پھرا روگ لوکائی
گلیاں وچ پہنچوں دی آتش رکھی اُس چھپائی
ہاشم کون لوگاں دکھ جس دی لگی عشق بجائی

عاشق لوک آزاری ہر دم ہون معشوق بیانے
کال وچ بیلیا جس تائیں وید ہن خوب پچھانے
سوہنی عشق معشوقاں والی ریت پریت پچھانے
ہاشم بہت لاچار رہی ہن تھیں مہینوال نمانے

لوکاں نال دکھاں بھر آوے چھیڑ بہتی جھڑدا
دردوں نال اکھیں دی جاری دھوو داغ ہجر دا
چوتھے پہر جتیں آپے رکھن شوق شہر دا
ہاشم او جس سمے خوش ہو شکر ہزاراں کردا

نہیں نال شہر نوں ٹردا خوش ہو ناں پیارا
نیڑے شہر جیوں جیوں آوے دارے چند ہزارا
جیونکر یاد خزاں ٹر آون بھاگن جنیت بہارا
ہاشم ویکھ سدھ وس خاص اہو تس کھیری گلدارا

دیکھے آن دیدار سجن دا لاکھ لئے کر جانے
نفراں وانگ پھرے وچ خدمت آکھے باجھ دگانے
جیت حال خوشامد کر کے ہندوس لگانے
ہاشم ٹہن محال جنہاں دی ہوون روح وکانے

حکمت نال جہان ڈرادا کر کر لاکھ بہانے
نیویں دھون جدوں اوہ نظریں کھدے پچھے نشانے
دیکھن نین بچاون والے لاکھاں نین بگانے
ہاشم عاشق ہوون عیاری دس چال دوانے

جیوں جیوں حسن سوہنی نوں آوے زلفاں پھرن سیاہی
ہر ہر وال انے اک آفت دم دم ناں تھے پھاہی
خونی نین ودھیرے ہوون تیر انداز سپاہی
ہاشم مہینوال نے آئی تیغ آوے پیش تباہی

پایا آن جوانی جوبن ہور دنوں دن زورا
سمجھی ہوش محبوباں والی لاؤ گمان نہ ہوا
مہینوال تو تیغ عاجز ہور ودھے غم جھورا
ہاشم چند پیا نت ودھے گھٹدا زور چکورا

سمجھن خوب لگی سوجھ ہنی جو کجھ نہ پرانا
بانکی چال چلی البیلی ہاتھی مست دیوانا
لکھیا بھیت سجن دا اوس نے جتنا مکر بہانا
ہاشم دیکھ کیا ہن جوگ مہینوال نتانا

دل نوں راہ کرے دل اڑک چھوڑ کدی گل ناہیں
کیتا اثر سوہنی دے دل وچ دیسیا پے آہیں
ہوون ہار مٹے نہیں اوڑک آن ہوئی پراہیں
ہاشم نال رلی کجھ حیلا ہو گئیں گل ناہیں

پچھلے لیکھ لکھے جس سنوں باہوں پکڑ ملایا
عاشق ہوون تے وکھلاون حیلہ نال بنایا
جو کجھ لیکھ لکھیا ظالم شوہر ہوون اتے ہن آیا
ہاشم نین دھری جس کر کے چا گوں لال بنایا

بنیاد

پھیر پھیر عشق نے جیوں جیوں چال سوہنی ول پائی
غالب شوق ہویا وچ ہڈاں لوں لوں ریت رچائی
مہینوال دے جد اُسنوں جا خبر بہت آزاری
دل دی نال کھو وچ چین نہ پیندی آن لاچاری
مہینوال ڈٹھی جد اُلفت ہس ہس یار بلاوے
چوری ڈھگے جد اُسنوں اپنا حال سناوے
تج مخ نال بہت چھپا رو عادت روز پکائی
اوڑک پھوک محاوی کن بھانبڑ گھر کرے ہاٹ مچائی
بھلا طور سوہنی تن پچھلا ہس ہس دور دہن دا
پوست ڈھانگ گیا وچ ہی خفیہ شوق سجن دا
مہینوال مہیں دن چارے چال برکھن ہاسی
اوکھی چال بنے دن دوہاں گھائل جان پیاسی
مہینوال رہیں سن ہاہی رات پئی گھر ڈردا
دیکھن نین نمانی نیں جس دم سمر ہووے دل ٹردا

سمجھی ساک عشق دا بہوں ہنر ہوئی
ہاشم پیر ہووے جس ناہیں سمجھے پیڑ پرائی
درد دل دے دسے نت اُس بھیجے غمخواری
ہاشم درد ونڈاؤ کن سخت دلوں کن یاری
اک تو چاک ہویا وچ حب مت شکر سجا ایہا وے
ہاشم دے جہا نہ کئی سوہنی نینگے چال لکاوے
عاشق پاس رہے لب بھرے دھونی درد ہوائی
ہاشم جان او دے دی جتنا ہر ترپ رچائی
پھیر یار ور عشق نے اپنا دوجا چاؤ من دا
ہاشم بنت لگے سن چاہی چیٹک یارے من دا
ڈانواں ڈول سوہنی وچ گھمرے دے ہندی ادا سی
ہاشم رات ٹکے جس ویلے دیکھ دوہاں نوں کھاسی
چکوی انگ دوہاں دے لنوں آتشی نی جڑ ھدا
ہاشم حال ہو جس ناہیں ناگ ہووے لڑدا

دور دور رہن پُچھ کاں ہن دو ویچ چِھپ کیتے
ویلے ناں دو ویں دکھ پھون جیون جھونڈ دِتے

اُنسا کاریگر ہوں بن سوہنی جوڑ دوویں ول سیتے
ہاشم دیکھ جہانوں جو سی ہن سیدا مدھ پیتے

رکھن بہت لوکائی اپنا رات دِنے ایہ چالا
اِک اِک وزنا ہن کرکے حیلہ لکھ حوالا

خالی دست دلاں نوں چہرہ پردہ نام جبین بھڑ مالا
ہاشم عشق جہاں گجھ خونی لکیا رہن نہ والا

چرچا آن ہوئی سب تھائیں ہر اِک بات چلاوے
جس تھاں بات کرن دو رلکے بات سوہنی دی آوے

باتاں جگت بنایاں کرکے جیو سدا پرچاوے
ہاشم تاب نہ رہندا لکیا آفت کیوں نہ لوکاوے

کھولے آن زبان جہانی چرچا روز رسوائی
مہینوال سوہنی دا عاشق لگی کہن خدائی

رلکے بہت بخیلاں چغلاں آتش پھوک مچائی
ہاشم باپ سوہنی دے سُنیاں خویش قبیلے بھائی

سُنکے بہت ہویا شرمندہ تُلا باپ بیچارا
کردا شرم حیا جہاں تھیں سب تھیں بہت پیارا

خوبی شرم سبھے جگ ڈھونڈی قسمت نال نہ چارا
ہاشم شرم گئی گھر جس دے کردا عشق اُتارا

رل گھمیار بنائے تدبیراں کر دور ایہ پالی
آکھن لوک جھڑی گل سانوں ہوگئی کدی نہیں خالی

آفت آن وڑی گھر ساڈے کون زمانے والی
ہاشم لکھ کرن تدبیراں قسمت ٹلے نہ ٹالی

مہینوال تائیں گھمیاراں صاف جواب سُنایا
تیرا تھاں نہیں گھر ساڈے جا میاں جت آیا

روشن جا کیتا جگ سانوں تار نے ٹھڈھ لایا
ہاشم نمک حلال کیتو ئی خوب اساں مُکھ پایا

دھوواں وانگ گھٹے وچ چاٹ تراہیا جاہ میاں ہو بڑدا
بلیا دیس نکالا اُسنوں ٹریا اُٹھ ہو آزردا

ہوسن لیا چریرس حال مرے جیوں مردا
ہاشم حال ہیوجس تائیں ناگ رہیوں ڈنگ لڑدا

سو ناف صفا پیا کٹھیا تائے لگے جیوں چمکے
جیوں تلوار اصیل فولادی صیقل ہووے تیوں دمکے

آتش تیز تیویں تیغ کردی وانگی اُٹھ ڈرکے
ہاشم جان عشق دا جوہر جوہر ہووے تیوں چمکے

مہینوال نتھاواں دکھیا عاجز جھین بھائی
کیتا عشق نشانہ اُسنوں تیر اندازلو کائی

آہا روز پیادچہ بیتا گردں عمر رہنائی
ہاشم آن عشق دی اُسنوں دیکھ فراہین آئی

اکھیں یار رہناں آوس نظری قہر زوال وچھوڑا
کرے آن بیداد فراقاں کرن دکھاں نچوڑا

تازہ عشق پچھایا اُسنوں عمر سنہری جوڑا
ہاشم نال دُھروں عاشق سوں سحن کبھی نہ تھوڑا

صبر آرام آوس کد میرے رہے ہمیشہ بھڑدا
پھڑیا آن اندھیر برہوں بوہ غفل فکردا

خفنے عشق سوہنی دا آکھن تیغ میں دشہردا
ہاشم عشق کھلاوے اُسنوں خطرہ خوف نہ کردا

ہویا وانگ نتھوٹے پرانی زخم گیا دس دل دا
لگنے مار گلی جن جاوے جگت دوہیر چھلدا

چھڑیاں لکھ بلائیں اُسنوں کوئی آرام ملدا
ہاشم کھاہ عشق دا ظالم لبیاں باہجہ نہ ملدا

جیونے باہجہ پیاں جل ہو جن یار دیجن لوکرکے
جیوں کر بھو خزاں دی گنگن آن سبن بیدی دھرکے

مارن ہجر جدا وس عاشق پھیر جیوے مرمر کے
ہاشم صبر تے نہیں خالی دیکھ لہو کو جر کے

بھریا زور جوانی جیوں جیوں بن دا عشق رانا
مہینوال دُکھاں دے بنیاں صلّی خاص ٹکانا
مہینوال ہیلی بن دا کون ہیلی اُس ہیلے
لوں لوں دے دو چھوڑے والی لا ابلی بن تیلے
اکھیں یار دے جس حیلے حکمت ہور بنائی
پہنچے اوس گلی ہر حیلے اپنا آپ چھپائی
عاشق یار سجن دے کارن جان تلی پر دھرا
اک اک تیر سجے کھیڑیٹا ظالم دشمن سر دا
مہینوال آتا ہیں دن گندیاں گزر گیا شب آئی
قدرت نال سوہنی اُٹھ ویلے پاون خبر لیائی
سوہنی آن کہیا پچھیا نازک طور زبانوں
مہینوال تینیں کیہ گیا گذری ہوش جانوں
جاو کے گن گدائی عاشق خبر معشوق لیاوے
پچھی یار پتنگوں اُس دی ویکھ شمع جل جاوے

عاشق مر رہا ہتھو تتھوں جتنا بہت ننگانا
ہاشم لکھ سہے دُکھ عاشق پھر اُتھوں جانا
پاہی دنی وہ کچھ کرکے چال عقل دے کھیلے
ہاشم ریش دے لا ند رضا کو کھیتے اکو ویلے
لاوے آنات گھیوا نیت جیہڑی جا وکے گن گدائی
ہاشم رات نہیں دن اُنہوں دیوے یار دکھائی
گھائل سانگ سنتی دا کرکے اوس گلی نت پھردا
ہاشم ہوس سجے در رب اگہارا دتے دے دھردا
منگن خیر فقیراں وانگوں صورت چا بنائی
ہاشم دردمند اندولدی صبا حب آن پہنچائی
سنکے تیر لگا دل عاشق تازہ تیر کمانوں
ہاشم دیکھ رہے کے ثابت چکی تیغ میانوں
جانے حال سوئی اُس گل دا جیہہ کتے دل لاوے
ہاشم جان سعی سکھ پاوے گت جٹ دکھ پاوے

ڈکھیا دیکھ سوہنی نے اُس دی غفلو ڈوہن چھاتی
باہوں پکڑ اُٹھایا اُسنوں جوری نال جو پاتی
جوڑے دست کہیا پھر جسماں پھیر آویں رانی
ہاشم بہت گئی جس ویلے وت کینی گل جاتی
تیں پھیر گلی اس آویں پچھیا کرن گدائی
جانوں مار گوا اک نینوں ڈینے سُن پائی
کونجاں وانگ بھلا وتوں جال بنی سر آئی
ہاشم کوک سنک رب صاحب جن ایہ کھیل بنائی
ایہ گل آکھ سنائی اُسنوں کرکے نال شتابی
دوڑی پھیر مڑی جلدی کرکے نین کلاچی
مہینوال پچھاہاں مُڑیا ہوکے جگر کبابی
ہاشم رہ بنجاہ عشق دی ڈین بہت خرابی
مہینوال نہے کہو کیکر صابر اکس ٹکانے
دلدی وگ نہیں ہتھ اپنے پکڑی عشق ستانے
جاوے لے کس طرح نہ اوتھے جیون من نہ جانے
ہاشم بہر دل عشقدا لگھڑ دار و درد دھکانے
مہینوال سیر عشق دا گھیر لیا دکھ درداں
نظر ہار پئے جس ویلے رات دینے سر گرداں
چوتی رات سمیں مٹ آدن لکھیا پھر سیدداں
ہاشم دیکھ بخیل عشق نے دہی جیف نمرداں
ٹھیری آن گھڑی آ یہ آفت فکر پیا گھمباراں
جیوں بانہہ بہیں ہتھ ہیں کرنے لاکھ وچاراں
اُس دے باہجہ رہے دن راتیں سوہنی تنگ چاراں
ہاشم ہو رکر و جھب جلیہ میں نہیں جگواہراں
چوتی رات سمیں جد آوے اُسنوں مار گواؤ
ویکھے عقد نکاح سوہنی واتوڑ نے جھب لاؤ
بدولاد بری ایس کولوں اینا آپ بچاؤ
ہاشم شرم رہے جس ویلے شکر کرے لکھ پاؤ

سی اک ہو قدیم سوہنی دی محرم راز سہیلی
جو کجھ چال گئی گھمیاراں سُن کے اُن اکیلی
سُن کے بات سوہنی نے اُس دی چیخ کیہا سُن عالی
پر توں ڈھونڈ کیتے دل پھر دا مہینوال خیالی
جیتوں پھیر گلی آس دی بن چاک مَیں نہیں رہسی
بنکے مٹھے فقیر کنارے پار ندی دے وہسی
کامل کار سہیلی سُن کے سخن شتاب سدھائی
عاشق پاس معشوق دیاں سینہا جھنگ گھاں دے جا پائی
مہینوال نے کیتا ہرگز حیلہ عذر بچارے
دکھیا جا شہید عشق دے اندیون پار کنارے
عاجز لوک فقیری پر پھر دا دیکھ ملا حال
دا گھاٹ اُتے کر گئیا اُلفت نال تماماں
سب تھیں سخت ہجر دا دکھ لدا اَل مشکل سہن جدائی
لاہن نور نصیحت دے بین نالے ہو خدائی

ذاتوں بھین شیر بیگ گواندھن وسدا کس حویلی
ہاشم آن کہی صاحب آپ تساں دا بیلی
جنھاں تاں نہ تکیہ کوئی رب تنھاں دا بیلی
ہاشم آکھ کویں محبوب اُسنوں چھوڑ دیری آیہ جالی
جبلگ جان اُمید ملن دی کوئن مویاں مل ہسی
ہاشم یاد الٰہی کر توں سار کری رب لیسی
مہینوال تائیں گل ساری کر کے خوب سنائی
ہاشم دیکھ شہر توں اُس دی آگ نصیب اُٹھائی
ٹریا صبر ہجر دکھ آہیں نال لئے کرچارے
ہاشم خضر دیسیا ہے محرم اپنا حال پکارے
جوڑے درست کہیا اسیا تھیں سانوں لاکے پناہیں
ہاشم کاج غریباں والے ہوندے باجھ صلاحاں
وحشی طور اُداس ہوندے جیو پھرن سودائی
ہاشم دیکھ بنی گھمیاراں جنہاں عشق بنائی

گھائل حال خراب سوہنی دا نیند آرام نہ آوے
پار دریا رسجن دا کیٹا وانگ شمع دیاوے
ڈٹھی حال پری گھمیاراں گھر وچ کہیا لوکائی
کر کے داج دہیج چلاواں ڈھو لک چاوجائی
دلوچہ روگ گورا ویں ظاہر شادی آن جگائی
رلکے سخت دلانو ڈولی وچہ پریاں طو چلائی
دتی نال نصیحت سوہنی گروویا دوجا لوک سگانے
سارے شگن کنیندے رل نندا سانس جیویں من بھانے
پھر تر پیچھے سوہنی گھر ماپیاں رکھدی جان ورائی
صاحب ور دنمانی عاجز قید بری وچہ آئی
کھاون پین سوہنی تھین ہٹیا آہا گیا جروکا
بندیواں ہے جیا من ہلیا گرد وودھیری ہوکا
مہینوال سنی ایہ ترتھا خلقت جا سنائی
ہر اک سخن لگا دل عاشق برچھی سان جھٹائی

نہاں گھاٹ اتے پھر جیلے نال سیاں رل جاوے
ہاشم نال دلیل عشق دے در روز سوہنی مل آوے
دوجی طرف شہر وچہ اس دی جاکیتی کوٹھائی
ہاشم دیکھ بلاؤں ماپیاں اپنی جان چھڑائی
جوڑا جان نہیں اوہ اسنوں کفنی موت پہنائی
ہاشم جان دلوں اوہ ڈولی عزرائیل اٹھائی
جیونکر جال قدیم جگت دی پھنتی جا ٹکانے
ہاشم رومندا اندر دل دی کون بنا رب جانے
ساہورے لوک بید بیگانے کٹھن تو قصائی
ہاشم دیکھ نصیب سوہنی دے بال مجھ وچہ پائی
اپنا آپ لگی اوہ کھاون بلیا عشق جڑکا
ہاشم دیکھ احوال سوہنی دا عشق برا ایہ لوکا
جیونکر ٹور دتی ہو اسنوں جال دکھاؤ چہ پائی
ہاشم جنگ لگھال دچہ آئی گل وچ جھوک بجائی

سن حالت جیوں جیوں وُڑگی حالت تاں اپ پیارے
وڑیا آن جنون عشق دا خوف گئے اُٹھ سارے
عاشق جان ولوں ہتھ دھو بیٹھے پھر کھیڈی بازی
نال کباب لئے کر مچھلی خوب طرح تیار پھرزی
نصفوں رات گئی سُکھ پایا شکر خدائی کر کے
عاشق زور جنون عشق دا پار ہویا مر مر کے
دریا شہر کنڈھے گرد آہا مرد بڑا اہلکاری
پہنچا جا سوہنی جس جاگہ آہا جبر کیتی آزاری
یار بیمار ڈٹھا جد اُس نے جان گئی پچھاتی
سوچ درد مندا دے دل نوں لا کھ چھری سن آئی
کھانا خوب دو جا بھکھے چڑی کی دل نصیحت یار لیایا
یار اکیسر ملے دکھ بھین سب دکھ مار گوایا
نیر آت بیا وچہ لدے خطرہ خوف ہجر دا
ٹریا پھیر سوہنی نوں ملکے ملیا گھا جگر دا

مہینوال ہویا اگے بیمار ٹھرک لگی دل چارے
ہاشم عشق کئی گھر وسدے ڈوب دتے منجھدھارے
دھوتی ہو ولوں سب حکمت حیلے دور دراز کئی
ہاشم یار سجن دی خاطر ہوس کو بین دل راضی
مہینوال نہ ہی وچ وڑیا آس بیدی دھر کے
ہاشم مٹن مجال شہیدان جو ملیا سو مر کے
کھانو جور رہو شرمندا اس دی یکھ غیار کی
ہاشم جان گھماں عاشق یار توں لکھ داری
سوئی جاگ اُٹھی جد اس نے صورت یار پچھاتی
ہاشم کو کس نے رب صبا خبر بلے لگ چھاتی
جان طعام بہشتے اُسنوں صدق کچھے منہ آیا
ہاشم جان غنیمت ملیا یار ملے سکھ پایا
مہینوال ہویا مڑ راہی سہندا سول فکر دا
ہاشم عیش عشق وچہ ایہو دکھیں وصل ہجر دا

روندا حال وٹائے مڑ مڑ منگدا اتے تو خداؤں
گُڈیاں وانگ ہویا تن اوہدا ڈاڈھا ہیجھ ہووے
پہنچاں آن ٹکانے اپنے گھتیا پار جھناؤں
ہاشم جان کوئی دم اسنوں بچیا ایس بلاؤں

پھڑ بازار سبھے ایہ پیشہ چیزی نت آوے
خاطر یار کباب ہمیشہ کر کے خوب لیاوے
دکھے جان تلی پر اپنی کار ہمیش پوچاوے
ہاشم آن عشق دے اُس دی بالو رہن رہاوے

لاہنگا آن مُٹی پایا اکدن سیانہ لباتے
مچھلی پھرن ہوئی ہر گز اوڑک ہی موہانے
مہینوال ہا کر حیلے مچھلی پکڑ نہ جانے
ہاشم آن بنی اُس مشکل عاجز درد نمانے

عادت روز کباب والی مشکل ہوئی حقیروں
اوکھی چال بنی کسے حیلے عاجز لوک فقیروں
کیتے اُن کباب بنایا اپنے چیر پیروں
ہاشم عشق ہووے جھنف ثابت کامل صاف ضمیروں

ٹریا پھیر سجن ول صادق راتیں نیں تر کے
اِک اِک پیر دھرے جُٹ دُکھیا لکھ منا شکر کے
گھائل جان دُوجا تن گھائل پار ہویا مر مر کے
ہاشم آن ڈُٹھا دلبر نوں جان اتے دکھ جر کے

ملیا جا شمع پروانہ نال دُکھاں ول کھڑدے
کھول کباب دھرے ان عاشق پھیر اگے دلبر دے
دو نویں چھو رد دکھی او جاگن تے لوک شہر دے
ہاشم نال دکھاں دن جان عاجز گھات کردے

الفت نال کباب سوہنی نے توڑ ذرہ چکھ پایا
قاتل شور ذرہ اُس کولوں تنیہ چھپا کجھ آیا
مہینوال کولوں اُن پُچھیا دو کباب ٹکایا
ہاشم کون بنی ایہ آفت یار کباب لیایا

سوہنی خیال پئی اس گولوں پچھے بہت پچھتائے
صورت حال لیانے والی کر کے صاف سنائے
عاشق لوک معشوقاں کیونکر رکھن بھیت چھپائے
ہاشم ہو حقیقت نیندی ظاہر کھول دکھائے

سوہنی دیکھ کباب سجن دے پھیر کیہا کر زاری
بیری جان ہوئی سر صدقہ وارسی لکھ واری
شاباش یار مرد عشق دی تیں کر خوب اتاری
ہاشم شوق تیرے توں ہندی عشق متاع توں ہاری

ہن توں ہن پھیر آویں نہ گھر بیٹھ ٹکانا کر کے
اوتھے بیٹھ اُڈیک سوہنی نوں آسن دیدی دھر کے
پوی آن ہوئی تدھ کولوں پایئے تیتھے کچھ جبر کے
ہاشم آن اُنہاں ملسا دیکھ چھناؤں ترکے

مہینوال سوہنی نوں ملکے پھیریا مڑ راہی
نصفوں رات گئی جیں ویلے دور سجن ول دھائی
اگلی رات سوہنی دی شہروں وگ نصیب اٹھائی
ہاشم کر اسباب ندیدا نال گھڑا چک لیائی

دھر کے جان تلی پر اپنا دل دا خوف اُٹھایا
پیر شہید ولی ہور جتنے خواجہ خضر منایا
انہر دار گھڑا پھر چھاتی صاحب نام دھیایا
ہاشم صدق تسے چکے اُسنوں ندیوں پار لنگھایا

جانی یار ملے مل بیٹھے صاحب پھیر ملائے
ملیاں رہت گئے دم جتنے جام سوئی دم آئے
وار و وار دوہاں مکھ اپنے حال احوال سنائے
ہاشم جان سوئی سکھ پایا بہت جنھاں دکھ پائے

پچھلی رات سوہنی مڑ آئی کر کے خوف اندیشہ
آوے جیوں گھڑا اوچے ویلے ورسیا تیغ ہمیشہ
اوسے طور طرح اُس ویلے پہنچے پار ہمیشہ
ہاشم عشق اجیہی آفت سمجھ سمجھیاں لگ ریشہ

گھر دے لوک تمام ہتھیارے گرد رہے نت گھیرا
بیلے شیر بگھیلے بولن شوہ دریاؤ گھیرا
سوہنی پھیر ملی دلبر نوں پہنچی سنجھ سویرا
ہاشم چور کرے نت چوری ہر ہووس اگیرا

راتیں یار رندی تر جاون لکھیا پھیر جتھوں دا
خواص الخواص ہوئے سر ویری فکر کیتا مرد دواں
صحبت نال خزاں دی راتیں سو کھمیا گرد وداں
ہاشم دردمنداں دے دشمن سن نال غوغاں

رل مردود پئے تدبیریں ایسی نوں ہار گواؤ
مویاں ہتھ نہیں ایہہ ہندی سنج دکھ سول ہٹاؤ
ذمے خون لئو نہیں لینے اپنا آپ بچاؤ
ہاشم نال تدبیر سوہنی نوں رڑ ہڑ ندی لنگھ پاؤ

کر معلوم تمام جہن جاگہ رکھدی سی لوکایا
پختہ پکڑ لیا اس تھاؤں خامی چا ٹکایا
دردمنداں دے نال ہمیشہ لکھے دغا کمایا
ہاشم دس کیہے وچ کیہا لیکھ لکھیا ہتھ آیا

اوڑک وقت ہمیشہ والی پھیر سوہنی اٹھ دھائی
آئی رات شہادت والی جو وچ لیکھ لکھائی
تاں تقدیر گئی لکھ آفت سُتی جا جگائی
ہاشم ور کسی نقلدارات سوہنی سر آئی

کافر روہ مہینہ ظالم گھتے برف غباری
آیا مینہ اندھیری رلکے آفت ہوئی نیاری
ہاتھی شیر وڑے وچ کھوں ڈاہڈی سی جان ہاری
ہاشم شیر پچھان دھری پھیر لوں نہیں ہاری

واحد جان سوہنی وچ بیلے آن بلا میں گھیری
زور روز ور دو ہاں سر چور کے رلکے مینہ اندھیری
چاون شیر دے لال گج ستاں اگ لاگھا اودکھیری
ہاشم مہینوال بلا وچ کوئی کتے رب میری

دکھاں دیکھ سوہنی نوں بھڑیا ڈھونڈو تمام جہانوں
برس مینہ گیا وچہ گولی چھٹیں تیر کمانوں
اجن چیت گئی لکھ آفت آن جڑی سمانوں
ہاشم شام گھٹاں وچہ بجلی چمکی تیغ میانوں

ڈٹھی بہت بنی آفت سوہنی سخت قہر دی
پیر پیر کریندے ثابت پیر چھاں نہ دھڑی
جامہ ہور صدق دا پہنکر پکڑی ڈھال صبر دی
ہاشم ہور کوئی وچہ لیوے سوچ وچار نہ کر دی

رنگلے شام گھٹاں وچہ بجلی گھیریا آن چوفیرا
اپنا آپ وسے تھیں گزر قہر زوال انھیرا
حبشی ہور کئی وچہ نگی آن ہوئی گھت گھیرا
ہاشم راہ عشق دے وچہ جان مشکل بہت اوکھیرا

خونی شام گھٹاں نوں وچہ بجلی چمکے نال مروڑاں
کنبنے تخت زمیں دا تھر تھر تھن پہاڑ متوراں
گویا توپ تفنگ زنبورے رکھے آن کروڑاں
ہاشم پھیر نہ مڑدے ہرگز موڑے کون اموڑاں

پایا زور انھیری ظالم ہوون جہاز اپٹھے
آدم کون پہاڑوں اڈ جان ولایت ہٹے
پٹ پٹ کھنے سن مچھلی جا کنڈھے ول سٹے
ہاشم صاحب صدق نہوں کر پھیر اکٹھے

بارش نال ہوئی برفانی کاکچ آن اچھلی
دانوں وچہ سمیں اس اوتھے ہرگز قدم نہ ہلی
کیڑے سپ اٹھوویں نہوں ل آن زمیں پر ملی
ہاشم نال یقین سوہنی دیکھ اچھی دن چھلی

بولے نال انھیری بیلا کر دے چال بھلیرے
دو دوں نال چھناں نے ٹھگن کرگاں بہن بھلیرے
زہری ناگ اٹھوویں شوکن ہیکد اسا رچو پھیرے
چانن اس دے دھر دا ہاشم چک چک سپ آ گھیرے

باشک پوے فناں وچھلاں گن دی چک اُٹھیرا
بجلی تاؤ کرے تھے چانن ہوندا ہو ودھیرا
رلکے آن دوہاں وچ چانن کیتا راہ گھیرا
ہاشم عیش آرام سوہنی نوں اتنا جان تھیرا

پہنتی جائے ندی تک سوہنی کامل صدق پہنچائی
پھڑیا جا گھڑا ہتھ ڈوبو تاں اربنے جس لائی
دل نوں عیش حیاتی والی تو اُمید ہائی
ہاشم دیکھ پریت سوہنی دی جو دکھ پین سوائی

ہو کر باز شہید عشق دی چھوڑ گمان ہنورا
دوروں دوڑ پئی چل ڈھونگی تو رسائی غم جھورا
جیونکر صید لئے تھے کر کاہلی باز گیا تج ڈورا
ہاشم سخت برا سب کولوں تن ہیم لگن وچہ ورا

نیں وچہ جا وڑی جس ویلے بھار گھڑے پے پایا
تاری پکڑ ہمیشہ والی ثابت نے ورنگایا
گھڑی رات عقل دی کوتا خام گھڑا دس آیا
ہاشم واس نہیں پر نیندا اپیل سول سوایا

خالی جان گھڑا امڑا کی ڈھل گئی دریاؤں
پہنچن یار پر محال گھڑے بن ظالم ندی جھناؤں
ٹریاں لاج عشق نوں لگدی ٹریاں ہن الیسن پلاؤں
ہاشم آن ویلاں پکڑی مشکل بنی رضاؤں

اگی پلک پئی اٹکائی عقل دتی بدراہی
بھلکے آن ملیساں کیوں ایں اج کریسے جان کوتاہی
پر او عشق نہ مڑنے دیندا سو سر باز سپاہی
ہاشم عشق عقل دا دشمن وچ قدیم گواہی

الدھر عشق سوہنی نوں آکھے صدق نہ ہاریں مولے
صاحب صدق سوہنی لکھیا خوش ہوت مولے
جن کن جان بچائی مرنوں مطلب لیا نہ مولے
ہاشم صدق نہ ہاریں مولے ہوگ بھلا ات سولے

سوہنی سمجھ ڈٹھا چہ دلدے خوب نہیں ہن ڈرناں
تاروں نت ڈوبے بیندے آہے کچھ کن نہیں وچ ترناں

صاحب صدق سوہنی کو دھائی ہتھی پکی ہور نہ ہی
اینی پیت سجن ول جوڑی آہی جیہی دنی توڑی ہی

دھائی جان تلی پر دھر کے جا پئی جل تارو
ہاہاکار پئی جل ڈونگھے آن جھڑی ٹھٹھ بھارو

ڈوبو وہن نہیں دا آہا پار اوار نہ دسدا
نام لیاں لوں کنڈیاں ویتے تیز ترپ تسدا

کوہیاں ہانز اندھیری بارش رستی وچ جاراں
گھر گھر بھری مینہ جھنڈل وہندے نال پہاڑاں

آفت آن ڈٹھی ہاڑوں اتنی پلی پر بکریری
سوہنی دیکھ نہ ڈردی ہے مونہہ رکھدی تانگھ اگیری

سوہنی ویس سوئی مینہ جھنڈل بھر بازو جوانی
وچ چھپے گئے نشٹ ہی رڑھدی کیتے مکانی

آفت موئے نت مڑدی سرسوں تولے ہوا ڈک چیکدرناں
ہاشم کار صدق دی نہ ہین پیر پچھاہاں دھرنا

خونی وہن قہر دیاں ٹھاٹھاں وانگ پچھاں نہ موڑی
ہاشم صدق سوہنی دے اتوں واہ مڑی گروڑی

سولاں دکھ ہویاں رل گھر دیئے تے وچ جایا مارو
ہاشم فتح ہمیش عشق دی عقل ہمیشہ ہارو

بولی زور بھرے مینہ جھنڈل ندی جل جس دا
ہاشم اوس ندی وچ ترناں باجھ سوہنی کم کس دا

ہاتھی شیر سبھے کر عاجز تڑپن وچ اجاڑاں
ہاشم ہوئے جنہا جل دیکھن ہتے لکھ دھاڑاں

باندر رچھ لنگور سر لالمارے مینہ اندھیری
ہاشم مہینوال ملاوے کوک کہنے رب میری

ڈوبو وہن وگن وچ پاسی اک اک لہر طوفانی
ہاشم اوس ندی وچ سوہنی نام چھپے ہل جانی

کپڑ نال کہے کر زورا برف ندی وچ کڑکے
تسنوں چیر سوہنی نیں تردی زور قصدا کرکے
کچھو تے بُنّاں رلکے پاپا زور سنساراں
بہکے لکھ چڑھے جلہوڑ دشمن ہو ہزاراں
گھمن گھیر دوڑ بابا لوڑن بھج بھج لین کلاوے
دشمن گھر دے سوہنی وچ گھیری لکھ لکھ چوٹ بچاوے
جبلگ ہے ساہ کو حرکت تردی رہی تداہیں
ڈبدی گوک سجن ول کردی نال ہجراں آہیں
تاں گوک بکا سوہنی دی یوں یار پہنچائیں
جتھوں یار سجن دا اُگیا تاہنگ اُتے ول لائیں
نہ کچھ دوس گھڑے گھمیاراں خلق بھلی سب سچی
دھلکدی جنگ چروکی آہی آن بنیا بت کچی
کچھ مچھ کوئی جلہوڑا سنیو پرا خدائی
سوہنی ڈوب موئی اج تیری کرن امید نہ کائی

جیوں تلوار صیقل فولادی سان چڑھائی سر کے
ہاشم عاشق تن معشوقاں جان تلی پر دھر کے
روکن راہ پئے وچ ندو ہوئیں گرد قطاراں
ہاشم اج سوہنی دے سر تے پھریاں ہو بہاراں
ٹھاٹھاں پکڑ کھسن اکواں لہریں وار نہ آوے
ہاشم ہاس کسے جھڑک کدم گھن ہٹاوے
تر اکھیت سٹی کہ دیہی رگیاں تھک ہاہیں
ہاشم توڑ ایسہ سوہنی ملن دی آساں ہن ناہیں
مہینوال اڈ گیا تن مینڈھے اُہیں ندی تن پہنچائیں
ہاشم خاک پئے ہس تیندی یاں پھیر ملائیں
کچے ہوئے نصیب کچی دے چال گئی سب کچی
ہاشم دوس کیسے وچ کہیا آپے ہی گل کچی
مہینوال نمانے عاجز ڈیہو سنبھ بہا جائی
ہاشم جو ہن کو لکھی آہی بیت گئی سر آئی

تاں لگ رہی تیندی سوہنی جت ہنی حمایت بختوں
اُلٹے بخت ہوئے جد تیرے ہن چاہ تائی تختوں
میں نوں توڑ جدا ور کھڑیا ٹہنی شاخ درختوں
ہاشم آکھ کیسے سکھ پایا ظالم تیں نوں کم بختوں

لئے وہن اُٹھی کر دعا ساجن سس پیارے
لوں لوں ان بھیر ہوئی بن جانی مہینوال پکارے
سوہنا چاکرے نجا کوں اُس دے راہ نیارے
ہاشم ہو قربان جنہاں نے ثابت سانگ اتارے

سوہنی مہینوال نہ تردی مڑ گئے خوب تہی ڈب مر گئے
ہوئی شہید ہوئی جیویں سسی کھوج اتے سر دھر کے
تاں مشہور ہویا پڑ انہ جان تلی تے دھر کے
ہاشم کوئی نہ پہنچا منزل جان ولوں ڈر ڈر کے

کوک پکار سوہنی دی سُن کے مہینوال اُچھاتی
دسدا سول برانی سوہنی دوہر گھڑی اج آئی
ہوئی شہید عشق دے اتوں آپ لہو نہاتی
ہاشم ساتھ سجن دا کرے ٹوب ایہو گل جاتی

کٹیا چھوڑ سجن دل ٹریا کر دو دعا زندگانی
کر قربان سوہنی دے سر توں لذّت عیش جہانی
ڈردا دور ہجر توں ڈریا و گدی ہن جگ فانی
ہاشم صدق اُنہاں کر میلے ملے پھیر دو جانی

ہویا جار دوں ول میلہ وچ درگاہ ربانی
نیں وچ پھیر ملے تن دونویں اک سی خاک سمانی
پڑھیا خضر حیات جنازہ دفن کیتے وچ پانی
ہاشم عشق سوہنی دا جگ تے رہے ہمیش کہانی

تمت تمام

بسم اللہ الرحمن الرحیم

مُناجات بزبان اُردو

فضل کر یارب محمدؐ مصطفیٰ کے واسطے
سیّد کونین شاہ انبیا کے واسطے

یا اِلٰہ العالمین عرض کر میری قبول
استجب ہذا دُعائی مصطفیٰ کے واسطے

دُور کر رنجِ دلی ہے سخت مجھکو بیکلی
اس شہ صدیق اکبر باصفا کے واسطے

فیض کے ہاتھوں سے مجھ کو میوۂ مقصد کھلا
اس عمر فاروق عادل بے ریا کے واسطے

دو جہاں میں حضرت عثمان کی رُو سے مجھے
مت خجل کیجو اس صاحب حیا کے واسطے

ہے تیرے دربار عالی میں مری یہ التجا
حل ہو مشکل میری مشکل کشا کے واسطے

بلبلِ باغِ مدینہ قرۃ العین رسولؐ
اس جگر خستہ حسن صاحب لوا کے واسطے

دے خوشی دل کو میرے سرسبز کر نخلِ مراد
یعنی بی بی فاطمہؓ خیر النسا کے واسطے

ہر طرف سے فوج غم نے آن گھیرا ہے مجھے
دے پناہ یارب شہید کربلا کے واسطے

کون تجھ بن داد رس عاصی کا ہووے اے خدا
ہو تو ہی فریاد رس زین العبا کے واسطے

میں بہت حیران ہوں کر رحم کی مجھ پر نظر
جعفرؓ و باقرؓ علیؓ موسیٰؓ رضاؓ کے واسطے

موسیٰؓ و کاظمؓ تقیؓ اور نقیؓ و عسکریؓ
اور امامِ مہدیؓ پیر ہدیٰ کے واسطے

یا الٰہی سب اُٹھا لے درد اندوہوں کے بوجھ
غوث اعظم پیر مُرشد رہنما کے واسطے

حیات سعدی مع تصویر سرورق رنگین

شیخ سعدی شیرازی رحمۃ اللہ علیہ کی سوانح عمری اور آپکے جملہ حالات سیر و سیاحت درج ہیں۔ قیمت عہ/

تذکرہ تیمور

خاندان چغتائیہ کے مورث اعلیٰ شاہنشاہ تیمور کی سوانح عمری۔ مؤلفہ مولوی احمد شفیع صاحب قیمت ۲ر

حیات زیب النساء

اس میں اورنگزیب بادشاہ کی مشہور اور لاڈلی بیٹی زیب النسا کی زندگی کے حالات درج ہیں۔ قیمت ۶ر

حیات نور جہاں

شہزادی نور جہاں کی زندگی کے حالات درج ہیں۔ خوش قلم قابل دید کتاب ہے۔ قیمت ۲ر

حیات باقیہ

خاندان نقشبندیہ کے آفتاب یعنی حضرت خواجہ باقی باللہ رحمۃ اللہ علیہ کے حالات درج ہیں قیمت ۸ر

عالمگیر

شاہنشاہ اورنگزیب عالمگیر کی سوانحعمری اس میں بچپن سے لیکر وفات تک کے تمام حالات مفصل درج ہیں۔ قیمت ۶ر

اردو ترجمہ مکمل سفر نامہ مخدوم جہانیاں جہاں گشت

جس میں حضرت ممدوح نے اپنے تمام سیر سفر کا حال اور جن جن اولیائے کرام سے آپکی ملاقات ہوئی ہے انکا ذکر لکھا ہے قیمت ۴ر

سوانح عمری حضرت میاں وڈا صاحب قدس اللہ سرہٗ

حضرت حافظ اسمٰعیل صاحب المشہور میاں وڈا صاحب کی زندگی کے پاک حالات کے علاوہ آپکی خوارق اور کرامتیں درج ہیں قیمت ۶ر

سرگذشت بوعلی سینا

یعنی شیخ الرئیس حکیم بوعلی سینا کی زندگی کے عام حالات مع فہرست انکی تمام تصنیفات کے درج ہے قیمت ۳ر

حیات جاودانی

سرورق رنگین

مناقب و حالات حضرت محبوب سبحانی شیخ عبد القادر گیلانی رحمۃ اللہ علیہ بزبان اُردو

کتاب نایاب حضرت غوث صمدانی قطب ربانی میراں محی الدین سید شیخ عبد القادر گیلانی کے حالات و کرامات میں جامع عربی کتاب

قلائد الجواہر فی مناقب شیخ عبد القادر

مطبوعہ مصر کا نہایت سلیس با محاورہ اُردو ترجمہ ہے

اس کتاب میں حضرت موصوف کے بچپن سے لیکر اخیر تک کے مکمل حالات مع کرامات عالیہ نہایت تفصیل کے ساتھ درج ہیں۔ آپ کے علم و فضل کے حالات۔ آپکے مدرسہ کی کیفیت۔ آپکے یاران صحبت کے سوانح اور ان بزرگوں کے حالات جو آپکے زمانہ میں اولیائے کرام میں سے تھے۔ نیز آپکے شاگردوں کے حالات اور اُن کا ذکر جن کو جناب عالیمقام سے فیض باطنی نصیب ہُوا ہے۔ آپکے فرزندان عالیمقام کے حالات اور شجرہ انساب اسکے علاوہ دیا گیا ہے۔ اس سے پہلے آجتک اُردو زبان میں کوئی جامع کتاب نہیں چھپی۔ لھذا بپاس خاطر عاشقان جناب غوث اعظم و طالبان جمال محبوب ربانی غوث الثقلین سید عبد القادر گیلانی رحمۃ اللہ علیہ کے اس بیش بہا کتاب کو عربی سے اُردو میں بصرف زر کثیر ترجمہ کیا گیا ہے۔ کتاب کی خوبی کتابت کی عمدگی اور چھپائی کی صفائی دیکھنے سے تعلق رکھتی ہے۔

قیمت صرف دو روپے (عـہ)

المشتهر

اللہ والے کی قومی دکان ملک چنن الدین ککّے زئی تاجر کتب قومی، بازار کشمیری لاہور